

§ 50. Zarząd Koła:

- 1) propaguje cele Towarzystwa i jedna mu członków,
- 2) troszczy się o przysparzanie środków na cele Towarzystwa,
- 3) ściągą składki od członków Koła,
- 4) przekazuje zebrane fundusze Zarządowi Oddziału Wojewódzkiego.

§ 51. Skład Zarządu Koła Lokalnego podlega zatwierdzeniu przez Zarząd Oddziału Wojewódzkiego.

Zarząd Oddziału w stosunku do Zarządu Koła posiada uprawnienia analogiczne do przewidzianych w § 41 dla Prezydium Rady Naczelnej w stosunku do Zarządu Oddziału Wojewódzkiego z tym, że w razie zawieszenia Zarządu Koła Zarząd Oddziału jest obowiązany przekazać sprawę w ciągu 30 dni do decyzji Prezydium Rady Naczelnej i że decyzja Zarządu Oddziału o rozwiązaniu wymaga zatwierdzenia przez Prezydium Rady Naczelnej.

§ 52. Zarząd Koła składa się z 5 członków, wybranych przez Walne Zebranie Koła. Zarząd wybiera ze swego grona przewodniczącego, sekretarza i skarbnika.

X. Komisje Rewizyjne.

§ 53. Komisje Rewizyjne istnieją w Kołach Lokalnych, Oddziałach Wojewódzkich oraz przy Radzie Naczelnej (Główna Komisja Rewizyjna).

Kadencja Komisji Rewizyjnej trwa 2 lata, Komisji Rewizyjnej Oddziału i Komisji Rewizyjnej Koła 1 rok.

§ 54. Członkowie Komisji Rewizyjnej wybierają spośród siebie przewodniczącego.

§ 55. Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą być równocześnie członkami Zarządu, ani Prezydium Rady Naczelnej.

§ 56. Główna Komisja Rewizyjna składa się z 5 członków.

Komisja Rewizyjna w Oddziale i w Kołach składa się z 3 członków.

§ 57. Komisje Rewizyjne:

- 1) sprawują kontrolę w zakresie finansowo-gospodarczym nad działalnością ogniw organizacyjnych, przy których zostały powołane oraz hierarchicznie niższych,
- 2) składają na odpowiednich Zgromadzeniach, Zebraniach i Walnym Zjeździe Delegatów (Główna Komisja Rewizyjna) sprawozdania i przedstawiają wnioski o udzielenie lub odmówienie absolutorium odpowiednim władzom.

§ 58. Główna Komisja Rewizyjna składa również raz do roku sprawozdanie na Radzie Naczelnej.

§ 59. Komisja Rewizyjna obowiązana jest sprawdzać gospodarkę odpowiednich władz przynajmniej raz na pół roku.

XI. Sąd Towarzystwa.

§ 60. Sąd Towarzystwa składa się z przewodniczącego i 4 członków.

Sąd orzeka o wykluczeniu członka z Towarzystwa w przypadkach określonych w § 16. Tryb postępowania przed Sądem określi regulamin uchwalony przez Radę Naczelną.

XII. Ustąpienie członków Władz.

§ 61. W razie ustąpienia któregoś z członków Władz Towarzystwa, pochodzącego z wyborów, pozostali członkowie mają prawo kooptacji spośród członków Towarzystwa. Nie można dokooptować nowych członków, jeśli ustąpiło więcej niż 3/4 członków pochodzących z wyboru. W tym przypadku konieczne jest przeprowadzenie nowych wyborów.

W przypadku ustąpienia członka delegowanego przez organizację lub instytucję przewidzianą w statucie — nowego członka do władz Towarzystwa deleguje ta sama władza, która delegowała uprzednio członka, który ustąpił.

Kooptacja ta w wypadku ustąpienia członka z wyboru jak i członka delegowanego musi być zatwierdzona przez władze hierarchicznie wyższe.

§ 62. Wszystkie uchwały władz Towarzystwa zapadają zwykłą większością głosów chyba, że statut niniejszy stanowi inaczej.

XIII. Majątek Towarzystwa.

§ 63. Majątek Towarzystwa składa się z nieruchomości i ruchomości.

Fundusze Towarzystwa składają się:

- 1) z wpisowego i składek członkowskich,
- 2) ofiar, zapisów i darowizn,
- 3) dochodów z majątku ruchomego i nieruchomego,
- 4) dochodów z zabaw, koncertów, widowisk i innych imprez urządzanych przez Towarzystwo,

5) subwencji władz i instytucji państwowych, samorządowych oraz instytucji prawa publicznego i prywatnych.

Rada Naczelna ustala wysokość wpisowego i składki członkowskiej.

§ 64. Rokiem obrachunkowym i sprawozdawczym jest rok kalendarzowy.

XIV. Rozwiązanie Towarzystwa.

§ 65. W sprawie rozwiązania Towarzystwa podejmuje uchwałę Walny Zjazd Delegatów większością 3/4 głosów.

§ 66. W razie rozwiązania Towarzystwa pozostały majątek przechodzi na własność wskazanych w uchwale Rady Ministrów instytucji o pokrewnych zadaniach.

983.

**OKÓLNIK Nr. 23
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 19 października 1949 r.

w sprawie wynagrodzenia pracowników urlopowanych do prac związkowych.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, że niektórzy pracownicy, urlopowani płatnie do prac związkowych, otrzymują pełne uposażenie służbowe, a poza tym otrzymują dodatkowo w takiej samej wysokości lub wyższej wynagrodzenie z funduszy związków zawodowych. Faktycznie zatem pobierają podwójne wynagrodzenie za te same czynności.

W związku z powyższym, do czasu uregulowania sprawy uposażenia pracowników, urlopowanych do prac społecznych i politycznych zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 39) — w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych — wyjaśniam i zarządzam, co następuje:

Pracownicy urlopowani płatnie do prac związkowych otrzymują z funduszy Skarbu Państwa wyłącznie uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem lokalnym i przejściowym dodatkiem wyrównawczym lecz bez dodatku funkcyjnego czy służbowego.

Władze służbowe, urlopując pracownika do prac związkowych, niezwłocznie powiadamiają Centralną Radę Związków Zawodowych o wysokości wypłacanego pracownikowi uposażenia.

Centralna Rada Związków Zawodowych w zależności od powierzonego pracownikowi stanowiska zaszereguje go do odpowiedniej grupy uposażenia pracowników związkowych i wypłacać mu będzie różnicę pomiędzy uposażeniem przypadającym w Związku, a uposażeniem otrzymywanym przez pracownika od swej władzy służbowej.

W odniesieniu do pracowników już urlopowanych do prac związkowych, władze służbowe sporządzą wykaz tych pracowników z uwidocznieniem wypłacanego im w myśl niniejszego zarządzenia uposażenia i prześlą te wykazy do Centralnej Rady Związków Zawodowych w terminie do dnia 30 listopada 1949 r.

Proszę Obywateli Ministrów o wydanie dalszych zarządzeń w tym przedmiocie.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

**DZIAŁ II
SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ**

984.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 30 września 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad niektórymi przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 1 dekretu z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 30 września 1949 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwami:

- 1) Zakład Żelazno-Kotlarski i Mechaniczny — Leonard Kotlicki w Łodzi, ul. Krótka Nr 17,

- 2) Warsztat Ślusarsko-Kotlarski — Odlewnia Metali — Antoni Bekasiak w Gorzowie n/Wartą, ul. Wawrzyńska 37/39,
- 3) Przedsiębiorstwo Budowy Studzien — S. Bartczak i Kusak w Łodzi, ul. Nawrot Nr 37,
- 4) Zakład Wiertniczy rur — Deloff w Łodzi, ul. Kilińskiego Nr 238.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Przedsiębiorstwu Remontowo-Montażowemu Przemysłu Włókienniczego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione w Łodzi.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

985.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 21 października 1949 r.

w sprawie trybu postępowania przy ubieganiu się o koncesje na prowadzenie przedsiębiorstw wydawniczych książek i druków nieperiodycznych.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. w sprawie koncesjonowania przedsiębiorstw wydawniczych książek i druków nieperiodycznych (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 407) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za przedsiębiorstwo wydawnicze w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. w sprawie koncesjonowania przedsiębiorstw wydawniczych książek i druków nieperiodycznych (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 407) uważa się każdą działalność mającą na celu wydawanie książek, broszur, map, nut i reprodukcji artystycznych, chociażby działalność ta nie posiadała charakteru zawodowego.

§ 2. Złożenie podania o udzielenie koncesji przewidzianej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 407) nie zwalnia osób, które winny uzyskać zezwolenie przewidziane w ustawie z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych oraz na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych (Dz. U. R. P. z r. 1949 Nr 47, poz. 366) od obowiązku uzyskania zezwolenia w trybie przewidzianym w rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy.

§ 3. Podania o koncesje należy składać w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego. Osoby o których mowa w § 2 winny załączyć do podania o koncesję potwierdzenie odbioru podania o zezwolenie, wniesionego w trybie przewidzianym

w rozporządzeniach wykonawczych do ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. (Dz. U. R. P. z r. 1949 Nr 47, poz. 366).

§ 4. Każdy kto złoży podanie o koncesję otrzyma potwierdzenie odbioru podania. W potwierdzeniu odbioru wymienione będą w szczególności:

- a) imię i nazwisko albo firma ubiegającego się o koncesję i siedzibę przedsiębiorstwa,
- b) data złożenia podania i wydania potwierdzenia odbioru,
- c) w przypadku przewidzianym w § 3 numer potwierdzenia odbioru podania o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego i na zawodowe wykonanie czynności handlowych oraz miejsce i data jego wystawienia.

Ponadto potwierdzenia odbioru zawierać będą wzmiankę, czy osoba, która złożyła podanie, jest uprawniona do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa wydawniczego stosownie do §§ 5 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 407).

§ 5. Po upływie 30 dni od wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 407) władze przemysłowe niezwłocznie podejmą kroki celem unieruchomienia w trybie przewidzianym w art. 140 Prawa przemysłowego przedsiębiorstw prowadzonych bez uzyskania koncesji, a w przypadkach przewidzianych w §§ 5 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 407) przedsiębiorstw, które nie wniosły w terminie podań o koncesje, lub których podania załatwione zostały odmownie. Przeciwno winnym prowadzenia przedsiębiorstw bez uprawnień będzie ponadto wdrożone postępowanie karne.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 14 października 1949 r.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

986.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 8 października 1949 r.

w sprawie zmiany nazwy państwowo-spółdzielczego przedsiębiorstwa spożywczo-rolniczego „Dal-Społem”.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o przedsiębiorstwach państwowo-spółdzielczych (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowo-Spółdzielcze przedsiębiorstwo spożywczo-rolnicze „Dal-Społem” utworzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr. A—63 poz. 440) otrzymuje nazwę: Państwowo-Spółdzielcze Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego „Dalspo”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO T. Gede

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Młodzieży Jugosłowiańskiej 11, Telefony: Redakcja 864-75 Administracja 864 74
 PRENUMERATA Monitora Polskiego wynosi kwartalnie: za część A — zł 450.—, za część B — zł 750.—, za obie części A i B razem
 zł 1150.—. Prenumerate „Monitora Polskiego” oraz ogłoszenia przyjmują Oddziały P.A.P.: Łódź Piotrkowska 133 Kraków Rynek Kle-
 barski 4. Katowice Jana 11. Poznań, Mielżyńskiego 8 Bydgoszcz, Libelta 4. Wrocław Traugutta 35. Konto czekowe P.K.O. Warszawa
 Nr 1-6797

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosic należy do Administracji „Monitora Polskiego”
 niezwłocznie po otrzymaniu następnego numeru.